

LABOJUMI

Papildinājums

(“Eiropas Kopienų Oficiālais Vēstnesis” P 52, 1960. gada 16. augusts)

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša īpašajam izdevumam latviešu valodā 7. nodaļā pievieno Regulu Nr. 11 par diskriminācijas atcelšanu pārvadājumu likmēs un nosacījumos, īstenojot Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 79. panta 3. punktu:

“REGULA Nr. 11

par diskriminācijas atcelšanu pārvadājumu likmēs un nosacījumos, īstenojot Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 79. panta 3. punktu

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 79. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā saskaņā ar 79. panta 3. punktu Padomei ir jāparedz noteikumi, ar kuriem tiek nodrošināts, ka attiecībā uz pārvadājumiem Kopienā tiek atcelta visu veidu diskriminācija, kas minēta 79. panta 1. punktā;

tā kā šādas atcelšanas nolūkā ir jāaizliedz iepriekšminēto veidu diskriminācija, arī tā, ka pēc tarifa vai citādi tiek noteiktas pārvadājumu likmes un nosacījumi, kuru piemērošana būtu diskriminējoša;

tā kā pārbaudīt, kādas pārvadājumu likmes un nosacījumus piemēro, un atklāt diskrimināciju var tikai tad, ja pārvadātājiem un aģentiem, kas nodarbojas ar kravu pārvadājumiem, ir pienākums sniegt vajadzīgo informāciju, sastādīt pārvadājuma dokumentu, kurš dod iespēju pārbaudīt šādu informāciju, un pakļauties pārbaudei;

tā kā, lai nodrošinātu atbilstību šiem noteikumiem, būtu jāievieš sankciju sistēma, paredzot, ka šādas sankcijas var pārskatīt Tiesa, kuras jurisdikcija ir neierobežota, kā paredzēts Līguma 172. pantā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas noteikumus piemēro visu kravu pārvadājumiem pa dzelzceļu, autoceļiem vai iekšzemes ūdensceļiem Kopienā, izņemot to preču pārvadājumus, kuras uzskaitītas Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līguma I un III pielikumā.

2. pants

1. Šīs regulas noteikumus piemēro visu to kravu pārvadājumiem, ko nosūta no punkta vai uz punktu kādas dalībvalsts teritorijā, tostarp preču pārvadājumus starp dalībvalstīm un trešām vai asociētām valstīm.

2. Šo regulu piemēro tikai tajās maršruta daļās, kas atrodas Kopienā.

3. Šo regulu piemēro pa dzelzceļu, autoceļu vai iekšzemes ūdensceļu veiktajās maršruta daļās arī tad, ja citās maršruta daļās kravas ved ar citu veidu transportu.

3. pants

Ja pārvadājumu, ko reglamentē viena līguma noteikumi, cits citu nomainot, veic vairāki pārvadātāji, tad uz katru no šiem pārvadātājiem attiecas šīs regulas noteikumi tajā pārvadājuma daļā, kuru veic attiecīgais pārvadātājs.

4. pants

1. Attiecībā uz pārvadājumiem Kopienā aizliedz tādu diskrimināciju, ka pārvadātāji vienādu preču pārvadāšanai pa vieniem un tiem pašiem transporta ceļiem piemēro atšķirīgas likmes un nosacījumus atkarībā no tā, kas ir attiecīgo preču izcelsmes valsts vai galamērķa valsts.

Šis aizliegums neietekmē saskaņā ar privāttiesībām slēgtu līgumu derīgumu.

2. Aizliegts ir arī pēc tarifa vai citādi noteikt pārvadājumu likmes un nosacījumus, kuru piemērošana būtu diskriminējoša 1. punkta nozīmē.

3. Šajā pantā noteiktie aizliegumi stājas spēkā 1961. gada 1. jūlijā.

5. pants

1. Līdz 1961. gada 1. jūlijam valdības paziņo Komisijai visus tarifus vai oficiālas vai citādas vienošanās par pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, kas ir spēkā attiecīgajās valstīs, ja saskaņā ar tiem likmes un nosacījumi vienādu preču pārvadāšanai pa vieniem un tiem pašiem transporta ceļiem atšķiras atkarībā no tā, kas ir attiecīgo preču izcelsmes vai galamērķa valsts. Komisijai nekavējoties paziņo arī par visiem šāda veida pasākumiem, ko ievieš pēc tam.

2. Līdz 1961. gada 1. janvārim pārvadājumu uzņēmumi savas valsts valdībai iesniedz visu attiecīgo informāciju par tarifiem un oficiālām vai citām vienošanām par pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, kas minēti iepriekšējā punktā, un nekavējoties ziņo tai par visiem šāda veida pasākumiem, ko ievieš pēc tam.

3. Šā panta noteikumus piemēro to kravu pārvadājumiem, ko nosūta no punkta vai uz punktu kādas dalībvalsts teritorijā.

6. pants

1. Visiem kravu pārvadājumiem Kopienā jāpievieno pārvadājuma dokuments, kurā ir norādīts:

- sūtītāja vārds (nosaukums) un adrese,
- preču iedaba un masa,
- vieta un datums, kur un kad krava pieņemta transportēšanai,
- vieta, kur krava jāpiegādā,
- maršruts, pa kuru jābrauc, vai veicamais attālumš, ja ar šiem faktoriem ir pamatojama likmes atšķirība no parasti piemērojamās likmes,
- robežu šķērsošanas punkti, ja vajadzīgs.

2. Pārvadājumu dokumentus sastāda divos eksemplāros un numurē. Vienu eksemplāru pievieno kravai; otru eksemplāru divus gadus, skaitot no pārvadājuma dienas, glabā un pēc numuriem kārtā pārvadātājs. Pēdējā no minētajiem eksemplāriem norāda pilno un galīgo maksu par pārvadājumu neatkarīgi no tās kārtēšanas veida, visas citas maksas un visas atlaides vai citus faktorus, kas ietekmē pārvadājuma likmes un nosacījumus.

3. Ja esošajos dokumentos ir visas 1. punktā noteiktās ziņas un tie kopā ar pārvadātāju uzskaites un grāmatvedības sistēmām ļauj pilnībā pārbaudīt pārvadājumu likmes un nosacījumus, lai varētu atcelt Līguma 79. panta 1. punktā minēto veidu diskrimināciju vai no tās izvairīties, tad pārvadātājiem nav jāievieš jauni dokumenti.

4. Pārvadātājs atbild par pārvadājumu dokumentu pareizu sagatavošanu.

7. pants

1. Regulas 6. panta noteikumi stājas spēkā 1961. gada 1. jūlijā.

2. Tomēr Komisija pirms minētās dienas un ar regulu, ko izdod pēc apspriešanās ar Padomi, attiecībā uz dažām pārvadājumu kategorijām, kuras nosaka vēlāk, var atlikt minēto stāšanos spēkā, vēlākais, līdz 1964. gada 1. janvārim.

8. pants

Regulas 6. panta noteikumus nepiemēro:

- a) tādu kravu pārvadājumiem, kuru kopējā masa nepārsniedz piecas metriskās tonnas, ja kravu viens sūtītājs nosūta vienam saņēmējam;
- b) kravu pārvadājumiem vienā dalībvalstī, ja kopējais veicamais attālums nepārsniedz simt kilometrus;
- c) kravu pārvadājumiem starp dalībvalstīm, ja kopējais veicamais attālums nepārsniedz 30 kilometrus.

9. pants

Šīs regulas 6. panta noteikumus nepiemēro kravu pārvadājumiem, ko uzņēmums veic savām vajadzībām, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- pārvadājumu veic ar transportlīdzekļiem, kas ir uzņēmuma īpašumā vai ko uzņēmums ieguvis uz nomaksu, un ko vada paša uzņēmuma darbinieks vai darbinieki,
- pārvadājumiem jābūt tikai uzņēmuma palīgdarbībai, nevis pamatdarbībai,
- pārvadājamai kravai jābūt uzņēmuma īpašumā, vai arī uzņēmumam tā iepriekš jāpārdod, jānopērk, jāiznomā vai jānoīrē, jāizgatavo, jāpārstrādā vai jāsalabo,
- reisa mērķim jābūt nogādāt kravu uzņēmumā vai aizvest no tā, vai arī to pārvietot savām vajadzībām uzņēmuma iekšienē vai ārpus uzņēmuma.

10. pants

Ja attiecībā uz pārvadājumu likmju un nosacījumu publicēšanu līdz 1963. gada 1. jūlijam nav izstrādāti noteikumi saskaņā ar Līguma 74. pantu un īstenojot tā 75. pantu, tad lēmumus, kas attiecas uz šādu publikāciju iedabu, formu un apjomu, kopā ar citiem attiecīgiem pasākumiem pieņem, ievērojot Līguma 79. panta 1. un 3. punkta ierobežojumus un noteikumus, ņemot vērā to, ka šādiem lēmumiem un pasākumiem visos gadījumos jābūt saskaņā ar kopējo transporta politiku.

11. pants

1. Neskarot šīs regulas 5. pantu, valdības un uzņēmumi pēc Komisijas pieprasījuma sniedz jebkādu papildinformāciju par jebkuru tarifu vai oficiālu vai citādu vienošanos par pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, kas var būt vajadzīga.
2. Komisija šādas informācijas sniegšanai var noteikt termiņu, kas nav mazāks par vienu mēnesi.
3. Ja Komisija uzņēmumam pieprasa informāciju, tad Komisija par to nekavējoties informē tās dalībvalsts valdību, kurā ir šā uzņēmuma mītne, nosūtot minētajai valdībai informācijas pieprasījuma eksemplāru.
4. Informāciju var atteikt, ja tā satur faktus, kuru atklāšanu kāda dalībvalsts uzskata par pretēju tās būtiskajām drošības interesēm.

12. pants

1. Jebkurš pārvadātājs, kas piemēro dažādas likmes un dažādus nosacījumus vienādu preču pārvadāšanai pa vieniem un tiem pašiem transporta ceļiem atkarībā no tā, kas ir attiecīgo preču izcelsmes vai galamērķa valsts, pēc Komisijas pieprasījuma pierāda, ka šāda rīcība nav šīs regulas noteikumu pārkāpums.
2. Dažādu likmju un dažādu nosacījumu piemērošana nav šīs regulas pārkāpums, ja to nosaka vienīgi pārvadātāju konkurence vai īpaši tehniski vai ekonomiski darbības nosacījumi, kuri ir raksturīgi attiecīgajam transporta ceļam.

13. pants

1. Ekspeditori un citi aģenti, kas saistīti ar kravu pārvadājumiem, pēc viņu valsts valdības vai Komisijas pieprasījuma sniedz informāciju par sniegtajiem pakalpojumiem un piemērotajām likmēm un nosacījumiem.

2. Šo prasību piemēro arī tiešiem pārvaldījumu papildpakalpojumu sniedzējiem, ja tiem un pārvaldītājiem maksājamā atlīdzība ir iekļauta vienā kopējā maksā.
3. Šīs regulas 11. panta 2., 3. un 4. punkta noteikumus piemēro arī informācijas pieprasījumiem, ko veic, ievērojot šo pantu.

14. pants

1. Dalībvalstis atbild par to, lai pārbaudītu, kā pārvaldītāji ievēro ar šīs regulas 5. panta 2. punktu un 6. un 11. pantu tiem uzliktos pienākumus un pienākumu sniegt informāciju, kas paredzēts 13. pantā.

Šajā nolūkā pēc apspriešanās ar Komisiju tās līdz 1961. gada 1. jūlijam ievieš vajadzīgos pasākumus.

2. Ciktāl vajadzīgs, lai īstenotu šo regulu, Komisija var sūtīt savas amatpersonas vai jebkurus ekspertus pārbaudes vizītēs, lai pārbaudītu un uzraudzītu atbilstību pienākumiem, kas uzņēmumiem uzlikti ar šīs regulas 5., 6., 11. un 13. pantu.

Šajā nolūkā jebkuriem pilnvarotiem Komisijas pārstāvjiem ir šādas tiesības un pilnvaras:

- a) pārbaudīt uzņēmumu grāmatvedības grāmatas un citus darījumu dokumentus;
- b) uz vietas izgatavot minēto grāmatu un dokumentu kopijas vai izrakstus no tiem;
- c) piekļūt visām uzņēmumu telpām, zemei un transportlīdzekļiem;
- d) pieprasīt paskaidrojumus visos jautājumos, kas attiecas uz uzņēmumu grāmatām un dokumentiem.

Komisijas pilnvarotie pārstāvji šīs tiesības izmanto, uzrādot caurlaidi, kurā ir norādīts, ka viņi ir pilnvaroti izdarīt visas vajadzīgās pārbaudes saskaņā ar šo pantu. Viņiem jābūt līdzī rakstiskai pilnvarai, kurā norādīts pārbaudāmā uzņēmuma nosaukums un pārbaudes nolūks. Ziņas par rakstisko pilnvaru, kā arī par pārbaudi atbildīgo personu statusu dara zināmas attiecīgajai dalībvalstij pirms pārbaudes.

Pēc attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas pieprasījuma minētās valsts amatpersonas var palīdzēt Komisijas pilnvarotajiem pārstāvjiem viņu pienākumu izpildē.

Ja kāds uzņēmums atsakās no šajā regulā paredzētās pārbaudes, tad attiecīgā dalībvalsts Komisijas pilnvarotajiem pārstāvjiem sniedz tādu atbalstu un palīdzību, kāda var būt vajadzīga, lai pārbaudi izdarītu tā, kā tie instruēti to darīt. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar Komisiju līdz 1961. gada 1. jūlijam ievieš šim nolūkam vajadzīgos pasākumus.

3. Visas personas, kas piedalās šajā pantā paredzētajās pārbaudēs, ievēro dienesta noslēpumu saskaņā ar Līguma 214. pantu.

15. pants

1. Neskarot pasākumus, kas veikti saskaņā ar Līguma 79. panta 4. punktu, Komisija un dalībvalstis nodrošina to, ka visi fakti, kas tām kļuvuši zināmi, ievērojot 5., 11., 13. un 14. pantu, paliek konfidenciāli.
2. Ja Padome vienprātīgi nenolemj citādi, tā šādi iegūto informāciju var izmantot tikai šīs regulas īstenošanai.

16. pants

Pēc apspriešanās ar Komisiju dalībvalstis 14. panta 1. punktā noteiktajā termiņā paredz attiecīgas sankcijas:

- a) pārvaldītājiem, kas nespēj nodrošināt atbilstību 5. panta 2. punktā un 6. pantā paredzētajiem noteikumiem;
- b) uzņēmumiem, kuri pēc attiecīga pieprasījuma noteiktajā termiņā nespēj savas valsts valdībai iesniegt 11. un 13. pantā norādīto informāciju;
- c) uzņēmumiem, kuri savas valsts valdībai apzināti iesniedz nepatiesu informāciju.

17. pants

1. Ja šāds uzņēmums, kā minēts iepriekš, nespēj noteiktajā termiņā iesniegt informāciju, ko Komisija pieprasa saskaņā ar 11. un 13. pantu, vai apzināti sniedz nepatiesu informāciju, tad Komisija saskaņā ar Līguma 79. panta 3. punkta otro daļu var pieņemt lēmumu par tādas sankcijas piemērošanu šim uzņēmumam, kura nepārsniedz 500 norēķinu vienību, un noteikt jaunu termiņu prasītās informācijas iesniegšanai. Ja minētais uzņēmums nesniedz informāciju līdz jaunajam termiņam, tad lēmumu var pieņemt atkārtoti.
2. Tomēr šādas sankcijas var piemērot tikai tad, ja pieprasījums sniegt informāciju ir bijis tāda lēmuma veidā, kurā ir skaidra norāde uz šajā pantā paredzētajām sankcijām.

18. pants

1. Ja Komisija uzskata, ka pastāv diskriminācija Līguma 79. panta 1. punkta nozīmē, tā katrā diskriminācijas gadījumā un pieņemot lēmumu, kā paredzēts 79. panta 4. punktā, var piemērot sankciju atbildīgajam pārvaldītājam, kas ne vairāk kā divdesmit reizi pārsniedz par pārvaldījumu saņemto vai prasīto maksu.
2. Ja diskriminācija Līguma 79. panta 1. punkta nozīmē turpinās, neraugoties uz Komisijas lēmumu, ar ko tiek prasīts šādu diskrimināciju izbeigt, tad Komisija atbildīgajam pārvaldītājam par katru diskriminācijas gadījumu un saskaņā ar Līguma 79. panta 4. punktu var piemērot sankciju, kas nepārsniedz 10 000 norēķinu vienību.
3. Pirms sankcijas piemērošanas saskaņā ar šīs regulas 17. pantu Komisija apspriežas ar visām attiecīgajām dalībvalstīm, kuras tiek apgādātas ar visu to dokumentu un to pierādījumu eksemplāriem, kas savākti izmeklēšanā, kuru Komisija veic saskaņā ar Līguma 79. panta 4. punktu. Visas dalībvalstis, ar kurām notikusi apspriešanās, var lūgt neatkarīgas valsts iestādes atzinumu un sniegt atbildi divos mēnešos.

19. pants

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar šīs regulas 17. un 18. pantu, nav krimināltiesiska rakstura.

20. pants

Pirms jebkura lēmuma pieņemšanas, ievērojot 17. un 18. pantu, attiecīgajam uzņēmumam paziņo par ierosināto pasākumu.

Komisija informatīvā nolūkā attiecīgajām dalībvalstīm nosūta to lēmumu kopijas, kas pieņemti saskaņā ar 17. un 18. pantu.

21. pants

Iepriekšējos pantos norēķinu vienība ir tā, ko izmanto, sastādot Kopienas budžetu, kā paredzēts Līguma 207. un 209. pantā.

22. pants

Visi uzņēmumi neatkarīgi no tā, vai uz tiem attiecas publiskās tiesības vai privāttiesības, atbild par savu darbinieku rīcību attiecībā uz šīs regulas noteikumu izpildi. Šo noteikumu piemēro arī šajā regulā paredzētajām sankcijām.

23. pants

Sankcijas, ko Komisija piemēro saskaņā ar 17. un 18. pantu, īsteno, kā paredzēts Līguma 192. pantā. Summas, ko iekasē, īstenojot lēmumus par sankciju piemērošanu, maksā Eiropas Ekonomikas kopienai un atspoguļo tās budžetā kā ieņēmumus.

24. pants

Ja dalībvalsts saskaņā ar Līguma 79. panta 4. punktu iesniedz pieteikumu, kurā pieprasa izmeklēt kādu gadījumu, kuru tā uzskata par diskriminējošu, pieteikumā norāda pamatojumu.

25. pants

1. Pirms lēmuma pieņemšanas vai sankcijas piemērošanas saskaņā ar šīs regulas 18. pantu Komisija uzklasa attiecīgās personas vai tās pilnvarota pārstāvja paskaidrojumus; tā var uzdot vienai no savām amatpersonām uzklaut šādus paskaidrojumus.

2. Ievērojot Līguma 172. pantu, Tiesai ir neierobežota jurisdikcija attiecībā uz jebkuru sankciju, ko piemēro saskaņā ar 17. un 18. pantu. Komisija nevar izpildīt sankciju, kamēr nav beidzies apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš.

26. pants

Komisija pieņem pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1960. gada 27. jūnijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. GRÉGOIRE*
